

ÀLEX ROVIRA
i
FRANCESC MIRALLES

CONTES
PER A

nenes i nens

FELIÇES

35 HISTÒRIES AMB VALORS
PER SEMBRAR FELICITAT

Il·lustracions d'Albert Asensio

Estrella Polar

ÀLEX ROVIRA I FRANCESC MIRALLES

CONTES PER A NENES I NENS FELIÇOS

Il·lustracions d'Albert Ponsio

Estrella Polar

Estrella Polar

© del text: 2020, Àlex Rovira i Francesc Miralles

© de les il·lustracions: 2020, Albert Asensio

© d'aquesta edició: 2020, Edicions 62, S. A.

Estrella Polar, Av. Diagonal, 662-664, 08034 Barcelona

www.estrellapolar.cat

info@estrellapolar.cat

Tipografia de la coberta: David Sierra

Maquetació: Kim Amate

Primera edició: febrer del 2020

ISBN: 978-84-18134-11-1

Dipòsit legal: B. 310-2020

Impressió a Espanya

El paper utilitzat per a la impressió d'aquest llibre té la qualificació de paper ecològic i procedeix de boscos gestionats de manera sostenible.

Queda rigorosament prohibida sense autorització escrita de l'editor qualsevol forma de reproducció, distribució, comunicació pública o transformació d'aquesta obra, que serà sotmesa a les sancions establertes per la llei. Podeu adreçar-vos a Cedro (Centro Español de Derechos Reprográficos, www.cedro.org) si necessiteu fotocopiar o escanejar algun fragment d'aquesta obra (www.conlicencia.com; 91 702 19 70 / 93 272 04 47). Tots els drets reservats.

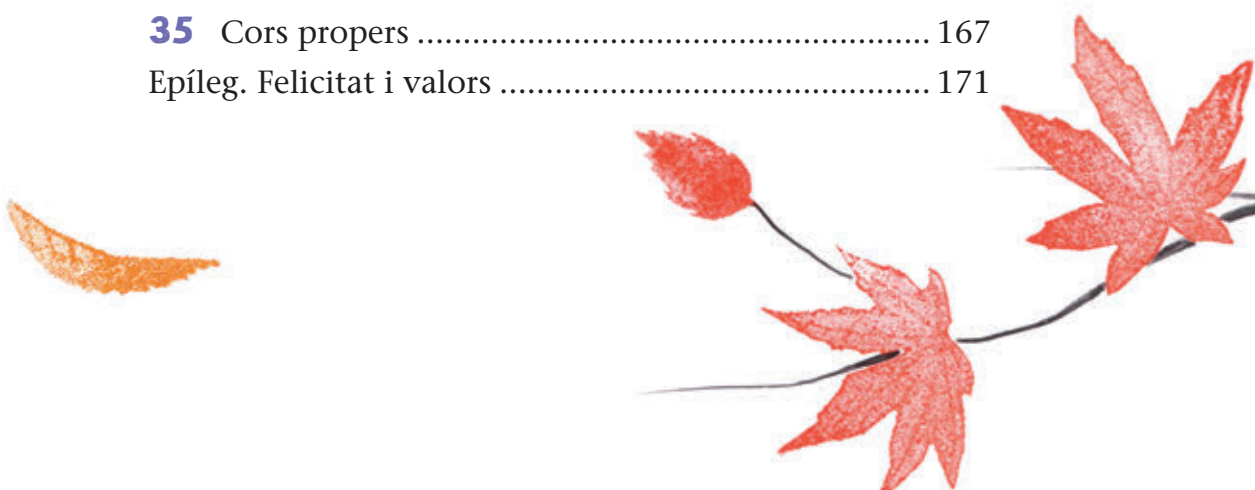

Índex

La brúixola dels valors.....	4
1 Els dos viatgers	11
2 La fletxa a la lluna	16
3 Desenvolupar les pròpies ales	21
4 Els tres desitjos	25
5 El coneixement més valuós.....	30
6 Les flors de l'aiguader.....	35
7 Les set meravelles del món.....	39
8 Som rics o pobres?.....	45
9 El got de llet.....	50
10 El netejador de boscos.....	54
11 L'aigua bullent.....	60
12 Rectificar és de savis	65
13 Tomàquets per donar i per vendre!.....	70
14 L'or que brilla al teu interior	77
15 Un ximple molt espavilat.....	81
16 Llavors de futur	85
17 La motorista i l'àngel.....	89
18 Anima't per animar	93

19	L'anell de l'avi.....	96
20	El joc dels contraris	101
21	L'àguila que va volar més alt	105
22	Quatre preguntes fonamentals.....	110
23	Estigues quiet d'una vegada!	115
24	Els deu dromedaris	119
25	Les bales de benvinguda.....	123
26	El sac de plomes	128
27	Els gats de la casa fantasma	132
28	El xofer il·lustrat	137
29	La Universitat dels Animals.....	141
30	L'oració del monjo	145
31	La reunió al taller	149
32	El tresor de l'avar	153
33	Els tres gots d'aigua	157
34	Tres qüestions importants	161
35	Cors propers	167
	Epíleg. Felicitat i valors	171

ELS DOS VIATGERS

*Quan jutgem sense conèixer,
ens perdem el millor de la vida*

A les portes d'una rica ciutat construïda al mig del desert, una dona sàvia donava la benvinguda als visitants. Es quedava allà llargues hores durant el dia, sota una palmera que filtrava la llum del sol, i reflexionava sobre la vida. Per això, en aquell oasi de civilització la consideraven sàvia.

Un matí, poc després de l'alba, va arribar un caminant que venia d'un país llunyà. Després de travessar centenars de quilòmetres de sorra, desitjava conèixer els costums d'aquell lloc.

Just abans de creuar les portes, va preguntar a la dona:

—Si us plau, bona dona, em pot avançar com són les persones que viuen aquí?

—Abans d'expressar-li el meu parer —va respondre ella—, m'agradaria saber com és la gent d'allà on ve.

—Ah! —va rondinar l'home, molest—. Li he de dir que són persones mandroses, ignorants, tafaneres, mentideres, cregudes i egòlatres. En fi, vaig marxar de la meva ciutat perquè només hi ha cretins, i ara busco un lloc millor per quedar-m'hi.

—Ah... Doncs em sap greu, però em temo que a la meua ciutat trobarà un panorama semblant.

Desconcertat i entristit, el caminant li va dir llavors que s'estimava més seguir el seu camí i buscar una llar millor.

Ni tan sols va entrar a la ciutat.

Acabada la jornada, quan el sol es començava a amagar i la dona sàvia estava a punt de retirar-se cap a casa seva, es va presentar un viatger jove i rialler a l'entrada de la medina.

En veure la dona asseguda sota la palmera, va aprofitar l'oportunitat per satisfer la seva curiositat:

—Bona tarda, senyora! Imagino que vostè viu per aquí...

La sàvia va assentir.

—Soc antropòleg i fa temps que volia visitar aquesta ciutat al mig del desert —va explicar l'home somrient—. Em pot explicar algun detall curiós dels seus habitants? Com són?

—Per descomptat... L'hi diré amb una condició: abans vostè m'ha d'explicar com són els habitants de la seva ciutat. Accepta el tracte?

Sense rumiar-ho ni un moment, l'antropòleg viatger va exclamar amb entusiasme:

—Són una gent magnífica! La majoria són persones amables i els agrada compartir. Bona gent! Ara bé, també hi ha altres persones que no són tan solidàries, però si les tractes bé i ets comprensiu amb la seva situació, no seran mesquines amb tu. En fi, sens dubte, la gent de la meva ciutat paga la pena.

En sentir aquestes paraules, la dona es va aixecar i va alçar els braços en un gest de benvinguda.

—Entra a la nostra ciutat, benvolgut visitant. En aquest lloc coneixeràs tanta gent bona com al lloc del qual vens. Hi ets benvingut! 🌿

PER PENSAR I CRÉIXER

Digues com ets i et diré què trobaràs

No solem veure la realitat tal com és, sinó tal com som nosaltres. Sovint no ens donem prou temps per esbrinar com és una persona. Senzillament, la fabriquem amb els nostres prejudicis.

Un prejudici és un judici previ a través del qual sovint condemnem allò que tenim al davant sense arribar-ho a conèixer.

Diuen que a Churchill li van preguntar què opinava dels francesos, i va dir: «No ho sé... N'hi ha molts i no els conec a tots».

Si creus que saps com és algú o alguna cosa —una persona, un país, una cultura— sense conèixer veritablement com és, mai ho podràs descobrir.

Aquest relat breu encerta el tret just a la diana, perquè cada viatger trobarà a la ciutat allò que porta dins seu. El pessimista hi trobarà negativitat, i qui tingui una mirada amable hi trobarà persones amb aquesta mateixa qualitat.

Konstandinos Kavafis planteja una situació semblant en un dels seus millors poemes:

«Dius: “Aniré a una altra terra, cap a un altre mar i trobaré una ciutat millor. Perquè cada esforç que faig aquí està condemnat”.

I el poeta respon: “No trobaràs cap altra terra ni cap altre mar. La ciutat sempre viatjarà al teu interior [...]. La vida que vas perdre aquí, l'has destruïda a tota la terra”».

La decisió és teva: quina mena de ciutat vols trobar?

